

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Dumitru Mardari

Judecători – Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Svetlana Țurcanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Colev Piotr xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 24.08.2015 - 25.07.2016;
2. Instanța de apel: 04.10.2016 - 28.06.2017;
05.02.2018 - 07.06.2018; 22.03.2019 -
16.09.2019.
3. Instanța de recurs: 23.10.2017 - 05.12.2017;
14.09.2018 - 05.02.2019; 14.02.2020 -
09.07.2020

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 25 iulie 2016, Garizan Stepan și Colev Piotr au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de a câte 7 ani pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Hrapacov Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și i-sa stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

În baza prevederilor art. 90 Cod Penal, pedeapsa stabilită în privința lui Hrapacov Ivan a fost suspendată pe un termen de 5 ani.

Iachimov Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal prin cumul parțial al pedepsei lui Iachimov Serghei i-a fost aplicată pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani. În baza art. 90 Cod Penal, fiindu-i suspendată pedeapsa stabilită cu aplicarea probațiunii pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Hrapacov Ivan, în noaptea spre 06 aprilie 2015, ora exactă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, acționând în comun cu Colev Piotr, Garizan Stepan și Garizan Ghenadie din interes material, cu scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, prin acces liber în salonul automobilului de model „Volkswaghen Passat B6”, cu numerele de înmatriculare xxxxx, care aparține lui Tabunșcic Gheorghii și care se afla lângă casa ultimului, situată pe xxxxx, unde cu ajutorul cheii, care se afla în contact au pornit automobilul sus indicat și au plecat cu el, prin ce l-au sustras, ca urmare i-au cauzat lui Tabunșcic Gheorghii un prejudiciu material în sumă de 150 784 lei, ce se consideră proporții mari.

Iachimov Serghei, la 06 aprilie 2015, aflându-se acasă în xxxxx, cunoscând cu certitudine că, Hrapacov Ivan, Garizan Stepan, ș.a. au comis infracțiunea gravă, și anume: sustragerea automobilului de model „Volkswaghen Passat B6”, cu numerele de înmatriculare xxxxx, a favorizat comiterea infracțiunii date, prin păstrarea la domiciliul său din xxxxx, a bunului sustras și le-a promis că-l va realiza unei terțe persoane, cu valoarea de 150 784 lei, ceia ce constituie proporții mari.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către avocatul Bancov Ivan, în interesele inculpatului Colev Piotr, solicitând casarea sentinței Judecătoriai Ceadâr-Lunga din 25 iulie 2016, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri de achitarea în privința lui Colev Piotr.

3.1 În motivarea cerințelor sale apelantul a indicat că: sentința contestată nu poate fi considerată una legală și întemeiată, ceea ce duce la casarea acesteia. Așa cum, potrivit art. 25 alin. (1) Cod penal „infracțiunea se consideră consumată dacă fapta săvârșită întrunește toate semnele constitutive ale componenței de infracțiune”. Menționându-se că s-a stabilit la urmărirea penală și la examinarea cauzei faptul că la acapararea automobilului Colev Piotr nu a luat parte, acesta când a fost chemat din casă, infracțiunea deja era comisă, fapt ce demonstrează că acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

De asemenea, indicându-se că furtul automobilului a fost realizat fără participarea și fără informarea lui Colev Piotr, abia după comiterea infracțiunii acesta a aflat și nu i se poate incrimina participarea la comiterea faptei date, deci nici nu poate fi recunoscut vinovat de comiterea faptei incriminate.

3.2. La 28 iulie 2016, avocatul Cimpoș Vladimir, în interesele inculpatului Iachimov Serghei a înaintat cerere de apel împotriva sentinței din 25 iulie 2016, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriai Ceadâr-Lunga din

25.07.2016, emiterea unei noi hotărâri, prin care Iachimov Serghei să fie achitat din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor ce constituie infracțiune prevăzute în art. 199 alin. (3) Cod penal și art. 323 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cererii de apel avocatul a indicat că, sentința contestată o consideră neîntemeiată și ilegală, cât privește învinuirea lui Iachimov Serghei și recunoașterea acestuia vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, menționând că la urmărirea penală și pe parcursul examinării cauzei, învinuirea înaintată acestuia nu și-a găsit confirmarea.

În apel se menționează că, fiind audiată partea vătămată Tabunșic Gheorghii, acesta a indicat că nu are careva pretenții față de Iachimov Serghei și despre participarea acestuia la furtul automobilului, lui nu-i este cunoscut.

Martorul Topal Constantin a comunicat că inculpatul i-a vândut două roți de automobil, fără a mai explica ceva semnificativ pe prezenta cauză, iar martorul Iachimov Nicolai a declarat că, inculpatul a solicitat a-i fi împrumutată o sumă de bani și că poate lăsa ca garanție un automobil de model „Volkswagen”. Inculpatul nu i-a propus martorului să cumpere automobilul.

Apelantul indică că, inculpatul Colev Grigore nu i-a comunicat inculpatului că automobilul în cauză este sustras și cui îi aparține. Automobilul a fost adus lângă casa lui Iachimov S., deoarece s-a terminat benzina, iar cheile le-a lăsat lui Iachimov Serghei, deoarece nu a dorit de a lua cheile de la autoturism. Inculpatul Colev Piotr a cerut bani de la Iachimov Serghei pentru a alimenta automobilul ca să poată să se întoarcă în xxxxx, acasă.

De asemenea, Garizan Stepan la fel a menționat că nu i-a propus lui Iachimov Serghei să cumpere sau să vândă automobilul. Mai mult ca atât a fost anunțat de inculpatul Colev că seara vor lua automobilul. Declarații analogice fiind depuse și de inculpatul Hrapacov Ivan.

Se mai indică în apel că, persoanele audiate pe prezenta cauză, au dat declarații din care se desprinde că la momentul când Iachimov Serghei s-a întâlnit cu Colev Piotr, Iachimov Serghei nu cunoștea că automobilul de marca „Volkswagen Passat B6”, a fost furat și că constituie corp delict.

Indică apărarea că, procurorul incorect i-a înaintat și învinuirea, fiind eronat calificate faptele inculpatului Iachimov Serghei și așa cum, pe parcursul examinării cauzei nu s-a confirmat învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.199 Cod penal, a solicitat ca Iachimov Serghei să fie achitat de săvârșirea faptelor incriminate.

Instanța de fond relatează apelantul că, incorect și-a format concluzia că Iachimov Serghei a încercat și el să sustragă automobilul indicat și să obțină pentru această mașină, bani. Din declarațiile inculpatului Iachimov Serghei, martorului Iachimov Nicolai și declarațiile inculpatului Colev Piotr, demonstrează că automobilul de model „Volkswagen Passat B6”, Iachimov Serghei a propus să fie lăsat la el, până la restituirea banilor de către Colev Piotr, ceea ce nu poate fi considerat ca furt al acesteia, și nimeni din persoanele audiate nu au menționat că Iachimov Serghei cunoștea cu certitudine despre faptul aflării ilegale a automobilului la inculpați.

3.3. La 18 august 2016, inculpatul Colev Piotr a declarat apel, prin care a solicitat: casarea sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 25 iulie 2016 și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor ce constituie infracțiuni prevăzute în art. 186 alin. (5) Cod penal.

În motivarea cererii de apel sunt invocate argumente similare celor expuse în apelul avocatului Bancov I. (depus în interesele inculpatului Colev P.) precum și alte argumente că, procurorul nu a prezentat probe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Declarațiile inculpaților Hrapacov Ivan, Garizan Stepan confirmă faptul că la apelul telefonic lui Garizan Stepan acesta a ieșit afară din domiciliul său și a văzut un automobil, la volanul căruia s-a aflat inculpatul Hrapacov Ivan, iar în salon frații Garizan. Aceștia i-au propus să se plimbe cu automobilul și să consume bere.

Apelantul menționează că, nu a fost demonstrat faptul sustragerii automobilului de către inculpatul Colev Piotr din proprietatea lui Tabunșcic Gheorghii. Automobilul a fost sustras de către Hrapacov Ivan și Garizan Stepan în lipsa apelantului, deoarece la acel moment s-a aflat în domiciliul său și dormea și el nu a cunoscut despre sustragerea automobilului.

Consideră că, infracțiunea s-a consumat în momentul în care Hrapacov Ivan și Garizan Stepan au ajuns cu automobilul la domiciliul lui Colev Piotr și i-au propus să se deplaseze cu ei. Prin urmare organul de urmărire penală incorect i-a atribuit calitatea de coparticipant la comiterea infracțiunii de furt.

Mai notează inculpatul că, instanța de fond nu a luat în considerație că Colev Piotr a aflat că automobilul este sustras în momentul în care, se aflau în drum din s. Copceac spre Balaban, când frații Garizan Stepan și Hrapacov Ivan au comunicat că au luat automobilul fără voie să se plimbe, fapt confirmat prin declarațiile inculpaților Garizan Stepan și Hrapacov Ivan.

De asemenea, indică că instanța de fond nu a luat în considerație că aceștia au lăsat automobilul la domiciliul lui Iachimov Serghei deoarece s-a terminat benzina, iar noaptea intenționau să revină în sat și să restituie automobilul proprietarului.

Apelantul mai adaugă că, valoare automobilului „Volkswaghen Passat B6” a fost stabilită la suma de 10 000 euro sau 163 000 de lei, dar această sumă nu poate fi considerată ca valoare de piață a automobilului. Organul de urmărire penală și instanța de judecată nu a luat în calcul la stabilirea valorii automobilului nici faptul că pe parcursul a doi ani de zile acest automobil a fost utilizat pe teritoriul Republicii Moldova, fapt ce a dus la pierderea din valoare a acesteia.

Invocă inculpatul și faptul că, acțiunile sale au fost calificate incorect de prima instanță în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, fără a ține cont de probele ce îi demonstrează nevinovăția.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2017 au fost admise apelurile declarate, casată total sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 20 iulie 2016, și pronunțată o nouă hotărâre prin care Colev Piotr a fost achitat de învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Iachimov Serghei a fost achitat de sub învinuire adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, din motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele acestei infracțiuni.

A fost recunoscut Iachimov Serghei vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (2), lit. c) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 02 (doi) ani.

Conform art. 90 Cod penal, lui Iachimov Serghei s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu stabilirea termenului de probațiune de 03 (trei) ani.

Prin extindere Hrapacov Ivan și Garizan Stepan au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și li s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 06 (șase) ani fiecare.

În conformitate cu art.1-2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu a 25-a aniversare de la proclamarea independenței RM, s-a încetat procesul penal în privința inculpaților Hrapacov Ivan și Garizan Stepan recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal.

5. Prin încheierea interlocutorie a Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2017 a fost sesizat Procurorul General despre încălcarea legalității și drepturilor omului de către procurorul care a condus urmărirea penală în cauza penală în privința lui Iachimov Serghei nu au fost respectate prevederile art. 5 CEDO art. 195 și art. 274 Cod de procedură penală, privind deținerea ilegală persoanei în arest la domiciliu.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către procuror și inculpatul Iachimov Serghei.

7. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017 au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul-interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și inculpatul Iachimov Serghei, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2017 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2018, au fost admise apelurile, casată integral sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 25 iulie 2016, cu pronunțarea hotărârii prin care Colev Piotr pe art.186 alin.(5) Cod penal a fost achitat din motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

S-a încetat procesul penal pe art. 323 alin.(1) Cod penal în privința lui Iachimov Serghei, din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Garizan Stepan și Hrapacov Piotr au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani fiecare.

Conform art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei de către Garizan Stepan și Hrapacov Piotr, cu stabilirea termenului de probă 5 (cinci) ani fiecare.

Iachimov Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.199 alin.(2) lit. c) Cod penal cu stabilirea pedepsei de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art.90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei de Iachimov Serghei, cu stabilirea termenului de probă 2 (doi) ani.

9. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Tomița Mihail.

10. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 februarie 2019 a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail și a fost casată parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2018, în partea achitării lui **Colev Piotr** de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal cu dispunerea judecării cauzei, în această parte de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

În rest, prevederile hotărârii contestate au fost menținute.

11. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 aprilie 2019 a fost admisă cererea Președintelui Curții de Apel Cahul, Petrov Ruslan, despre strămutarea cauzei penale parvenite spre judecare în ordine de apel, cu transmiterea cauzei pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău.

12. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2019, au fost admise apelurile declarate de avocatul Bancov Ivan, în interesele inculpatului Colev Piotr și apelul inculpatului Colev Piotr, casată parțial sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 25 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Colev Piotr a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

12.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, la adoptarea sentinței, nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) Cod de procedură penală. Or, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110 Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis că, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor legale citate supra, concluziile cu privire la condamnarea lui Colev Piotr fiind neîntemeiate, deoarece din probele administrate la materialele dosarului rezultă că vinovăția inculpatului Colev Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și anume, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane de două sau mai multe persoane prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mare, nu a fost constatată, iar fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii date.

Or, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că furtul automobilului a fost săvârșit de către Hrapacov Ivan și Garizan Stepan, iar în acțiunile inculpatului Colev Piotr nu se regăsește latura obiectivă a furtului, ultimul neparticipând la sustragerea automobilului ce aparține cu drept de proprietate părții vătămate Tabunșic Gheorghi, doar s-a urcat în acel automobil, fiind invitat de către Hrapacov Ivan și Garizan Stepan, care ulterior i-au comunicat că automobilul dat nu le aparține și că a fost sustras. De asemenea, nu a fost demonstrat faptul că inculpatul Colev Piotr intenționa să sustragă automobilul, în condițiile în care acesta a fost deja sustras de către Hrapacov Ivan și Garizan Stepan.

Colegiul penal a reținut că, instanța de fond greșit a indicat în sentință că probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat echivalează cu o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, deoarece în acțiunile inculpatului Colev Piotr, prin faptul că s-a alăturat prietenilor pentru a merge să consume bere, care au venit să-l ia cu automobilul sustras, nu se atestă intenția de a fura automobilul părții vătămate Tabunșic Gheorghi, de model „Volkswagen Passat B6” cu n/î xxxxx și respectiv, nici nu se atestă elementele unei infracțiuni.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că inculpatul Colev Piotr nu poate fi tras la răspunderea penală în temeiul art. 186 alin. (5) Codul penal, deoarece lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii, or, Colev Piotr a declarat că s-a urcat în automobil, necunoscând faptul că acesta a fost furat de la Tabunșic Gheorghi și nu le aparține inculpaților Hrapacov Ivan și Garizan Stepan.

Mai mult ca atât, Colegiul penal a reținut că, în momentul în care Hrapacov Ivan și Garizan Stepan au ajuns cu automobilul la domiciliul lui Colev Piotr și i-au propus să se deplaseze cu ei, infracțiunea de furt era deja consumată, deoarece atât din rechizitoriu, cât și din declarațiile inculpaților, se atestă faptul că, Colev Piotr a aflat că automobilul este sustras în momentul în care aceștia se deplasau din s. Copceac spre s. Balaban, care i-au comunicat că au luat automobilul fără voie ca să se plimbe.

13. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar*, la data de 28 noiembrie 2019, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Svetlana Țurcanu, invocând temeiul prevăzut la pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care solicită admiterea recursului, casarea totală a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2019 și menținerea sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 25 iulie 2016 în privința lui Colev Piotr fără modificări.

13.1. În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor cercetate la dosar, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului, interpretând totodată eronat dreptul material.

Consideră că în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor propusă de acuzare și a ajuns la concluzia achitării lui Colev Piotr de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul

învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care la caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Indică procurorul că decizia prin care a fost casată formal sentința, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat în mod argumentat asupra faptului de ce respinge probele la care a făcut trimitere acuzatorul și instanța de fond și puse la baza sentinței de condamnare, ceea ce denotă că instanța de apel nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabilit.

Notează recurentul că instanța de apel a menționat în soluția dispusă că, în acțiunile inculpatului Colev Piotr, prin faptul că s-a alăturat prietenilor pentru a merge să consume bere, care au venit să-l ia cu automobilul sustras, nu se atestă intenția de a fura automobilul părții vătămate, prin urmare, nici nu se atestă elementele unei infracțiuni.

Această concluzie acuzarea o consideră total neînțeleasă și lipsită de o motivare justificativă, or, instanța de apel a admis o poziție ambiguă la aprecierea unora și aceluiași probe.

Acuzarea consideră că este corectă poziția instanței de fond, care a apreciat critic declarațiile din cadrul cercetării judecătorești ale inculpatului Colev Piotr, precum că nu a comis infracțiunea imputată și le-a considerat ca o încercare de a-și diminua acțiunile și a evita răspunderea penală.

Indică recurentul că instanța de apel nu a analizat și apreciat declarațiile făcute de către Colev Piotr la urmărirea penală, în măsura în care a efectuat instanța de fond, unde în cadrul cercetării judecătorești în temeiul art. 368 Cod de procedură penală au fost date citirii. Astfel, în cadrul audierii la urmărirea penală, Colev Piotr a declarat că pe drum spre or. Taraclia „noi am decis să vindem automobilul și banii obținuți să-i împărțim”. Deci, toți inculpații au avut intenția de a sustrage automobilul, inclusiv Colev Piotr. Ulterior, Colev Piotr a propus să se adreseze la cunoscutul lui Iachimov Serghei cu scopul de a-i ajuta să înstrăineze automobilul și toți s-au deplasat spre mun. Comrat la domiciliul ultimului. În continuare, Colev Piotr a declarat că „Iachimov Serghei a ieșit afară, s-a urcat în autoturism și în prezența lui Garizan S., Garizan G. și Hrapacov I., eu i-am spus despre proveniența acestui autoturism și că dorim să-l vindem”.

Menționează procurorul că inculpatul cunoștea despre faptul că automobilul este sustras, având posibilitatea reală de a se folosi și dispune de acesta și respectiv, a hotărât să-l vândă, cu scopul de a obține un venit material pentru sine, cât și pentru ceilalți participanți la infracțiune, fiind prezente astfel intenția directă și scopul de cupiditate în acțiunile lui Colev Piotr. Mai mult ca atât, Colev Piotr l-a convins pe Iachimov Serghei să ascundă automobilul sustras la domiciliul ultimului pentru comercializarea ulterioară, fapt confirmat prin declarațiile lui Hrapacov Ivan și parțial prin declarațiile lui Garizan Stepan.

Astfel, acuzatorul invocă că instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile lui Colev Piotr date în prima instanță și în instanța de apel, deoarece nu coroborează cu alte probe din dosar, din contra sunt combătute prin acestea.

Mai indică recurentul că pe parcursul urmăririi penale, la interogarea în calitate de bănuiți, Colev Piotr și Hrapacov Ivan nu au declarat că au lăsat automobilul la Iachimov Serghei din cauza că în acesta lipsea combustibil, însă au numit ca motiv faptul că au sustras autoturismul. Astfel, inculpatul Iachimov Serghei a explicat instanței de judecată că în dimineața zilei de 06 aprilie 2015, a pornit automobilul lăsat de Colev Piotr, Hrapacov Ivan și Garizan Stepan și un timp s-a deplasat cu acesta prin oraș, fapt ce dovedește că în automobil era combustibil. Mai mult ca atât, a fost stabilit că Hrapacov Ivan avea cu el mijloace bănești în mărime de 50 de dolari SUA, care putea fi convertite în lei, pentru a alimenta automobilul cu combustibil și a-l restitui proprietarului, însă inculpații Colev Piotr, Hrapacov Ivan și Garizan Stepan nu au făcut acest lucru. În afară de aceasta, când au venit în satul Copceac, inculpații nu au comunicat proprietarului Tabunșic Gheorghii despre locul aflării automobilului.

14. La 14 februarie 2020, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, în adresa lui Colev Piotr și a apărătorului Ahmedov Ruslan a fost expediată copia de pe recurs, cu solicitarea de a depune, în termen de 30 de zile, o referință privind opinia lor asupra recursului declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Svetlana Țurcanu (f.d. 82, volumul VI).

Colev Piotr și apărătorul Ahmedov Ruslan nu au depus referință la prezentul recurs.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor cercetate la dosar, contrar*

prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului, interpretând totodată eronat dreptul material”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate în recurs, Colegiul constată că temeiul dat nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat argumentat asupra faptului de ce respinge probele la care a făcut trimitere acuzatorul și instanța de fond și puse la baza sentinței de condamnare, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de achitare a lui Colev Piotr de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, fără a comite vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei, Colegiul conchide că nu sunt temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale, or, instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra faptului că în acțiunile lui Colev Piotr nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, constatând, în urma cercetării tuturor probelor administrate la prezenta cauză penală, că furtul automobilului a fost săvârșit de către Hrapacov Ivan și Garizan Stepan.

Astfel, se constată că instanța de apel a motivat faptul că în acțiunile lui Colev Piotr nu se regăsește latura obiectivă a furtului, inculpatul neparticipând la sustragerea automobilului ce aparține cu drept de proprietate părții vătămate Tabunșic Gheorghii, doar s-a urcat în acel automobil, fiind invitat de Hrapacov Ivan și Garizan Stepan, care ulterior i-au comunicat că automobilul a fost sustras, precum lipsește și latura subiectivă, nefiind demonstrat faptul că inculpatul Colev Piotr intenționa să sustragă automobilul, or, acesta a fost deja sustras de către Hrapacov Ivan și Garizan Stepan.

În consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

16. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Svetlana Țurcanu, prin care se solicită

casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Colev Piotr xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 iulie 2020.

Președinte

Dumitru Mardari

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic